

конкурентній боротьбі); розробка концепції та стратегії управління конкурентоспроможністю підприємства; реалізація конкурентної стратегії підприємства.

Література:

1. Воронкова А. Е. Концепція управління конкурентоспроможним потенціалом підприємства / А. Е. Воронкова // Економіст. – 2007. – № 8. – С. 14-18.

2. Донець Л.І, Донець А.А., Базові принципи сучасної парадигми управління конкурентоспроможністю підприємства // [Електронний ресурс] Сайт: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/bmnef/2012_1_2/15.pdf

3. Кириченко, Л. Механізм управління конкурентоспроможністю підприємств / Л. Кириченко // Вісник Київ. торг.-екоп. ун-ту. – 2009. - № 1. – С. 62-66.

4. Павлова В.А. Система управління конкурентоспроможністю підприємства / В.А. Павлова, Р.В. Губарєв // Європейський вектор економічного розвитку. –2014. – № 2 (17). – С.168-177

5. Чумак Л. Ф. Теоретичні аспекти управління конкурентоспроможністю потенціалу підприємства / Л. Ф.Чумак // Вісник ОНУ ім.Мечникова – 2013. – Т.18. Вип..3/3 – С.148-151

Марія ГЕВА

слухачка магістратури спеціальності
«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Дудкіна О. П.)

**РАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГО ГОЛОВИ:
ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ**

Постійне вдосконалення організації діяльності сільських голів в Україні у сучасних умовах соціально-економічного розвитку держави зумовлюється не тільки тими повноваженнями, які відповідно до чинного законодавства може здійснювати кожний голова, але й політичними та соціально-економічними реаліями відповідного етапу розвитку держави, а також можливостями, що впливають з них, та необхідністю вирішення повсякденних проблем конкретного населеного пункту в контексті задоволення інтересів територіальної громади.

Ознайомлення з практикою роботи органів місцевого самоврядування всіх рівнів (сільського, селищного, міського) в Україні та її системний аналіз свідчать про те, що організація їх різнопланової діяльності стає більш конкретною, принциповою та відповідальною.

Цілеспрямована, творча робота головних посадових осіб місцевого самоврядування, а також депутатів місцевих рад, залучення до участі в заходах широкого активу, гласність сприяють формуванню мотивації членів територіальної громади до участі в діяльності місцевого самоврядування, причому це відбувається на фоні підвищення активності та відповідальності кадрів, більш оперативного вирішення соціально-економічних проблем, які стабілізують ситуацію в цілому в містах, районах, областях, активізації суспільної ефективності та дієвості територіальних громад.

Конституція та Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» наділяють широкими повноваженнями сільського щодо організації діяльності територіальної громади загалом, організації роботи ради, її виконавчих органів у різних сферах і галузях життєдіяльності громади. Відповідно до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні», сільський голова є головною посадовою особою відповідної територіальної громади, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження у здійсненні організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Сільський голова здійснює, перш за все, представницьку функцію, тобто – виступає від імені виборців, зокрема представляє відповідну територіальну громаду, раду та її виконавчий комітет у відносинах з державними органами, іншими органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності, громадянами; звертається до суду з питань визнання незаконними актів відповідних органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, які обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів; укладає від імені територіальної громади, ради та її виконкому договори відповідно до законодавства. Виконання цих функцій та повноважень має місце тому, що виборці обрали його і наділили мандатом (тобто дорученням).

Не менш важливою функцією голови є й номінаційна, оскільки він вносить на розгляд ради пропозицію щодо кандидатури на посаду секретаря ради, про кількісний і персональний склад виконавчого

комітету відповідної ради; пропозиції щодо структури і штатів виконавчих органів ради, апарату ради та її виконавчого комітету; призначає на посади та звільняє з посад керівників відділів, управлінь та інших виконавчих органів ради, підприємств, установ та організацій, що належать до комунальної власності відповідних територіальних громад.

Водночас на сільського, селищного, міського голову покладено здійснення значних організаційно-розпорядчих функцій. У першу чергу, це пов'язано з тим, що він за посадою є спікером відповідної ради й очолює її виконавчий комітет. У межах даної функції голова організує роботу відповідної ради та її виконавчого комітету; забезпечує підготовку на розгляд ради проектів програм соціально-економічного та культурного розвитку, цільових програм з інших питань самоврядування, місцевого бюджету та звіту про його виконання, рішень ради з інших питань, що належать до її відання; скликає сесії ради, вносить пропозиції та формує порядок денний сесій ради і головує на пленарних засіданнях ради; скликає загальні збори громадян за місцем проживання; здійснює керівництво апаратом ради та її виконавчого комітету; веде особистий прийом громадян; є розпорядником бюджетних, позабюджетних цільових (у тому числі валютних) коштів, використовує їх лише за призначенням, визначеним радою; забезпечує здійснення у межах наданих законом повноважень органів виконавчої влади на відповідній території, додержання Конституції та законів України, виконання актів Президента України та відповідних органів виконавчої влади; забезпечує виконання рішень місцевого референдуму, відповідної ради, її виконкому.

Значне місце у роботі сільського, селищного, міського голови займає й виконання контрольної функції, в межах якої він слідкує за законністю рішень та актів інших органів місцевого самоврядування, місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій, а у випадках, коли зазначені органи обмежують права та інтереси територіальної громади, а також повноваження ради та її органів – звертається до суду щодо визнання їх незаконними; забезпечує на відповідній території додержання законодавства щодо розгляду звернень громадян та їх об'єднань тощо.

Аналіз повноважень сільського голови дає змогу визначити основні вимоги, яким має відповідати його діяльність: вона має бути чітко та вичерпно регламентована законодавством України, вона не може перетинатися з діяльністю інших органів та посадових осіб, зокрема з діяльністю ради або її виконавчого органу, дублюючи або підміняючи її; вона має бути спрямована на забезпечення всебічного розвитку

місцевості, задоволення матеріальних, духовних та інших потреб відповідної територіальної громади. Іншими словами, діяльність сільського голови має відповідати його призначенню бути гарантом законності та дбати про благоустрій території, добробут її населення.

Петро ГЕВКО

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту

та публічного управління Попович Т.М.)

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЯКІСТЮ В ОРГАНІЗАЦІЇ

В умовах ринкової економіки успішна діяльність підприємства можлива лише в тому випадку, коли вироблені нею продукція та (або) послуги: відповідають чітко визначеним потребам, середовищу застосування і призначення; мають необхідні споживчі властивості; відповідають діючим (прийнятим, погодженим) нормативним документам; відповідають чинному законодавству та іншим вимогам суспільства; пропонуються покупцеві за конкурентоспроможними цінами; обумовлюють одержання прибутку. Провідні фахівці в галузі якості давно встановили, що якість продукції на 95% залежить від якості організації процесів діяльності, і тільки на 5% залежить від інших причин [1]. Тому більшість провідних компаній в світі концентрують свої зусилля на підвищенні якості продукції через якісну організацію процесів діяльності.

Контроль якості продукції є невід'ємною частиною процесу управління якістю на виробництві. Він дозволяє визначити придатність і рівень якості продукції, можливість подальшого її використання. Контроль якості полягає у визначенні відповідності властивостей продукції встановленим стандартам якості та виявленні причин порушення такої відповідності.

Процес контролю якості включає об'єкти контролю, методи контролю, виконавців контролю, а також документацію на проведення контролю. Під методом контролю розуміють правила застосування певних принципів і засобів контролю. Метод контролю включає: технологію проведення контролю, контрольні ознаки, засоби контролю і точність контролю. Залежно від цілей контролю і стадій життєвого циклу продукції об'єктами контролю можуть бути:

– на стадії розробки продукції - конструкторська і технологічна